

„KODEKS RODZICA - DZIECKA TRENUJĄCEGO W AKADEMII POGONI SZCZECIN”

1. Wynik nie jest najważniejszy. Nie pytaj, które miejsce zajął, ale jakie ma samopoczucie i jak ocenia swoje występy. Daj dziecku odczuć, że zależy Ci na nim a nie na osiągniętym wyniku. To, że dziecko garnie się do sportu i chętnie przychodzi na zajęcia treningowe już powinno być największym sukcesem.
2. Wspieraj dziecko, kiedy nie ma sukcesów. Kiedy są zwycięstwa samo sobie poradzi. Czy wygrywa i przegrywa kochaj swoje dziecko niezależnie zawsze tak samo. Przypominaj dziecku, że jutro też jest dzień i niezależnie od jego porażek i sukcesów świat się nie zawali.
3. Nie wyolbrzymiaj zbytnio sukcesów swojego dziecka. Trzeba się z nich cieszyć, ale nie podkreślaj, że są najważniejsze.
4. Nie uzależniaj dziecka od siebie, pozostaw mu miejsce na samodzielność. Dotyczy to zarówno podejmowania decyzji, jak i np. pakowania plecaka na trening, czy noszenia torby, a nawet wiązania butów.
5. Nie stresuj dziecka dodatkowo swoją nieustanną obecnością na obiektach sportowych. Ciągłe kontrolowanie swojej pociechy, a w szczególności na zajęciach, które mają na celu zapomnienie przez 2h o codzienności, nie jest wskazane.
6. Twoje dziecko ma prawo trenować, ale zawsze ma prawo zrezygnować ze sportu wyczynowego. To ma być jego suwerenna decyzja. Zawsze możesz doradzić, ale nigdy nie naciskaj. Powtarzaj mu zasadę „2xM” – **Możesz** wygrać, ale nie **Musisz**.
7. Nie krytykuj, **przynajmniej przy dziecku**, decyzji trenera, nie podważaj jego autorytetu, nie ingeruj się w plany i strategię trenerskie. Każdy trener wie, co dla Twojego dziecka jest najlepsze i właściwe. Pamiętaj, że dziecko w domu a w grupie, to dwie inne osoby. Ty patrzysz przez pryzmat dziecka w domu, a trener dziecka w grupie – istotna różnica.
8. **Porażki są bardzo ważnym elementem procesu szkolenia, uczą szacunku do innych, pokory i skromności. Traktuj je jako element nieodzowny w kształtowaniu mistrza.**
9. Jeżeli jesteś na zawodach lub zajęciach treningowych pokazuj dziecku pogodną twarz. Nie daj po sobie poznać, że się denerwujesz i nie pokazuj negatywnych emocji. Nie wchodź w skórę trenera, nie podpowiadaj i nie instruuj, nie sędziuj i nie osądzaj, nie wtrącaj się w strategię planowaną przez trenera. Bądź rodzicem, a nie trenerem, a najlepiej kibicem z dobrym humorem.
10. Jeśli rozmawiasz z dzieckiem o sporcie i analizujesz jego ewentualne postępy, nigdy nie porównuj jego osiągnięć do innych kolegów. **Nie wzbudź w dziecku poczucia zazdrości i zawiści w stosunku do rywali.** Stosuj - FAIR PLAY.
11. **Nie realizuj własnych, niespełnionych ambicji kosztem swojego dziecka. Pozwól, aby sport należał tylko do niego, aby nie był czymś, czego chcą tylko rodzice. Daj możliwość dziecku zrozumieć wartość systematycznej pracy nad samodoskonaleniem i daj szansę realizowania się przez sport.**
12. Zawsze możesz poprosić trenera o rozmowę 15 min. przed lub po zajęciach (najlepiej w dzień, kiedy nie ma treningu, unikniecie pośpiechu) w celu wyjaśnienia jakich wątpliwości dotyczących sfery wychowawczej czy osobowej dziecka. Trener nie będzie rozmawiał na tematy czysto sportowe (np., dlaczego to dziecko a nie inne gra, a dlaczego na obronie a nie a ataku itp.). Trener wie co robi i to jest jego zakres działania.

W sezonie letnim obowiązują zasady uczestnictwa rodziców na zajęciach treningowych (boiska trawiaste nr 5 i 8) :
W czasie zajęć treningowych obowiązuje zakaz wejścia dla rodziców na trybuny i boisko nr 5 i nr 8

Zapoznałam/em się z wyżej wymienioną treścią i deklaruję się do jej przestrzegania.

Przejście obojętnie obok tych wskazówek wcześniej czy później doprowadzi do „katastrofy”, a tego byśmy wszyscy chcieli uniknąć i za błędy rodziców nie karać dzieci... (decyzję pozostawiamy Państwu).

.....
czytelny podpis prawnego opiekuna dziecka